

Eerlijk zullen we het punt delen

Tot nu toe vielen er opvallend weinig remises bij Eeuwig Schaak, maar donderdag 3 december, aan de vooravond van het Sinterklaasfeest, eindigden ineens maar liefst 4 partijen in remise. Waarschijnlijk geïnspireerd door de regel uit het lied “Zie de maan schijnt”: “Eerlijk zullen we alles delen...” Of toch niet? Aan de remises ging stuk voor stuk een felle strijd vooraf. Zo bezorgde Louis van Mechelen Wim Soeters een moeilijke avond, maar zijn aanval sloeg net niet door en Wim was blij dat hij met remise wegkwam. Ook tussen Toon de Rooij en John van Helden en tussen Jan Konings en Ger van Aalst ging een geanimeerde strijd vooraf, maar beide partijen resulteerden in een remise-eindspel. En Cees Buurman stond beter tegen Chris Bakker, zonder dat het nou zo makkelijk gewonnen was, maar had maar heel weinig tijd meer over. Remise was de meest galante oplossing.

In de partijen die niet in remise eindigden won wit. De witspelers deden stuk voor stuk hun best met agressief spel optimaal voordeel uit te halen uit het feit dat ze de eerste zet mochten doen. Kees van Hogeloon wist tegen Jan van Mechelen al snel een paard in te sluiten, won dus een stuk en gaf dat voordeel niet meer uit handen. Ad Bruijns kwam tegen Ab Witkamp zo goed uit de opening dat Ab de kwaliteit moest geven om nog wat tegenspel te krijgen. Berrie Hollebeek had het al een paar keer heel lastig gehad tegen Albert Wittkampf en nam wellicht daarom het heft ook flink in handen: hij bestormde met al zijn stukken de vijandelijke koning, won met een paardvork de dame en won dus de partij. Matti Hurkmans ging tegen Joost Asselbergs de fout in, die daar dankbaar van profiteerde en het volle punt binnenhaalde.

Uitslagen ronde B1:

Ad Bruijns – Ab Witkamp 1 – 0

Toon de Rooij – John van Helden ½ - ½

Joost Asselbergs – Matti Hurkmans 1 – 0

Cees Buurman – Chris Bakker ½ - ½

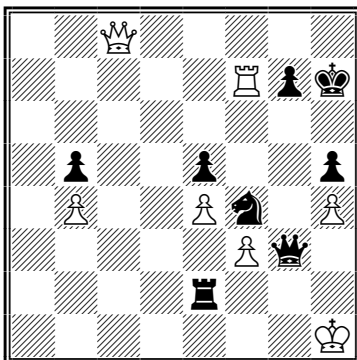
Kees van Hogeloon – Jan van Mechelen 1 – 0

Louis van Mechelen – Wim Soeters ½ - ½

Jan Konings – Ger van Aalst ½ - ½

Berrie Hollebeek – Albert Wittkampf 1 – 0

Met zoveel remises is het wel een aardige aanleiding om een zeer opmerkelijke remise uit te schaakhistorie op te rakelen. In de partij Evans-Reshevsky (New York 1963) was Reshevsky er in de volgende stelling van overtuigd volkomen gewonnen te staan:

Hij was dan ook niet verbaasd dat Evans (met wit aan zet) zijn hand uitstak en greep de hand beet.

“Wat doe je nou?”, vroeg Evans.

“Je geeft toch op?”

“Helemaal niet! Ik wil een zet doen met mijn dame op c8. En trouwens: ik verlies deze partij helemaal niet!”

Evans speelde 49.Dc8-g8+. Als Reshevsky de dame niet nam ging hij mat, dus hij antwoordde snel 49...Kh7xg8 en nu kwam hij: 50.Tf7xg7+!!! Als zwart de toren slaat is het pat dus remise en als de koning wegloopt blijft de witte toren hem schaak geven en is het ook remise. En Reshevsky baalde als een stekker...